

Midfastosöndagen

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Joh. 6:52–66.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndags överskrift och predikoämne är *"Livets bröd"*, det sammanfattande, anspråksfulla och inbjudande uttryck, som Jesus själv använder om sig strax efter evangeliet och omedelbart före predikotexten: *"Jag är livets bröd. Den som kommer till mig, han skall aldrig hungra, och den som tror på mig, han skall aldrig någonsin törsta."* (Joh. 6:35) Detta är inte bara ett efterföljande, förklarande och utläggande ord i förhållande till evangeliets bespisningsunder, då Jesus mättar de fem tusen med fem kornbröd och två fiskar. Det är just det evangelium, som för de fem tusen till platsen för undret. Bespisningsundrets avgörande ram, ja, dess bärande fundament är, att Jesus här är förkunnaren av evangelium, predikoämbetets förvaltare, och de fem tusen det gudomliga Ordets åhörare, lägrade på bergsslutningarna som i kyrkbänkar. Hos evangelisten S:t Markus läser vi i hans parallellversion, hur dagens händelse inleds: *"Då ömkade han sig över dem, eftersom de voro 'lika får som icke hade någon herde' och han begynte undervisa dem i mångahanda stycken"*. (Mark. 6:34) Den omsorg om de fem tusens lekamliga välbefinnande, som evangeliet tvivelsutan vittnar om, har som bakgrund en mycket djupare, mycket mer väsentlig omsorg, nämligen om deras själar, om deras odödliga men illa farna, svårt plågade själar, som måste frias ur syndens, dödens och djävulens våld. Det är därför som S:t Lukas skriver om samma händelse: *"Och han lät dem komma till sig och talade till dem om Guds rike"*. (Luk. 9:11)

Det är alltså av Ordet träffade åhörare, av evangelium kallade syndare, till nådens rike inbjudna gäster, som dröjt kvar tills *"dagen begynte nalkas sitt slut"*. (Luk. 9:12) Jesus som förkunnare sörjer för dessa sina åhörarens lekamliga behov. Den, som står under Ordets tilltal, under tillsägelsen av syndernas förlåtelse, under inflödet av Guds rikets väldighet, behöver ingenting frukta. Också kroppen är inbegripen och träffad av det, som sker genom evangelium och sakramenten. Det är just den tron som Jesus vill pröva hos S:t Filippus aposteln i dagens evangelium,

när det heter, då *"sade han till Filippus: 'Varifrån skola vi köpa bröd, så att dessa få äta?'* Men detta sade han för att sätta honom på prov, ty själv visste han vad han skulle göra."

Denna tro, som prövas, är sålunda tron på att Jesus är den, som ömkar sig över syndaren till kropp och själ, att syndaförlåtelsens nya skapelse lägger allt under våra fötter, att vi i vår nya födelse är tagna ut ur syndens, dödens och djävulens våld. Den tron, som prövas, är tron på vad som en lång dag förkunnats, och den tron sviktar hos apostlarna, som bara stammar: *"vore icke nog", "men vad förslår det för så många?"* Det är otrons uppgivenhet, som vi väl känner hos oss själva. Vi skiljer ut vår jordiska tillvaro från Guds godhets värld och ser inte det sammanhang, som Jesus dragit upp med orden: *"Nej söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder"*. (Matt. 6:33) Ändå sker i trots av vår tros svaghet Guds Ord med oss till kropp och själ, och vi får dagligen och stundligen smaka av vad som sker, när Jesus välsignar våra bröd och fiskar. I dessa lekamlig under, i den yttre omvårdnaden, kan vi se tecken på nåden, se påminnelse om den kärlek, som är utgjuten i våra hjärtan, se den försoningens härlighet, som är dagens innersta budskap. Härom säger vi så:

- I. Jesus som livets bröd är Lammet, som borttar vår dödsdom,**
- II. Jesus som livets bröd är Lammet, som mottages genom tron allena,**
- III. Jesus som livets bröd är Lammet, som har allting i sin makt.**

I. Jesus som livets bröd är Lammet, som borttar vår dödsdom.

Med uttrycket *"Livets bröd"* förs inte något mångtydigt och oklart, något, som mer allmänt talar om livskrafter och andeverkningar, in i förkunnelsen. Nej, Jesus säger strax före dagens evangelium, att den, som tror hans predikan – dagens predikan – *"har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet"*. (Joh. 5:24) Det "liv", som Jesus förkunnar, är det liv, som kommer av fri-

kännandet från Guds stränga dom, är det liv, som bottenar i Kristi rättfärdighet, i hans bärande av vår dödsdom. Detta bärande, det frivilliga antagandet av döden i vårt ställe, är centrum i Jesu förkunnelse, som den återges i våra texter, ja, "Det bröd, som jag skall giva är mitt kött, och jag giver det för att världen skall leva". (Joh. 6:51) Detta är den ställföreträdande tillfyllestgörelsens evangelium, evangelium om "satisfactio vicaria".

II. Jesus som livets bröd är Lammet, som mottages genom tron allena.

Det mottagande av livets bröd, som det i dag gäller, är icke munnens yttre mottagande av sakramentets bröd, utan trons andliga ätande och drickande av livets bröd, närvarande såväl i predikan som i sakramenten. Jesus säger ju i sammanhang med dagens texter: "Detta är Guds gärning, att i tron på den han har sänt" (Joh. 6:29), och "Den som tror, han har evigt liv. Jag är livets bröd." (Joh. 6:47) Därmed uteslutes förvisso icke mässans under utan pekas på, hur vi verkligen får evigt liv i sakramentet, nämligen genom tron på att "Jag giver det för att världen skall leva", ge-

nom tron på att "Detta är min lekamen, som varder utgiven för eder".

III. Jesus som livets bröd är Lammet, som har allting i sin makt.

Den allmakt, som strömmar fram från livets bröd, hör vi i dagens predikan uttalas med orden: "Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen". Där Kristus som det slaktade Guds Lamm tagits emot som syndens, dödens och djävulens övervinnare, måste alla hinder falla, till slut också dödens makt. Han, som har uppstått och som själv redan tronar i det eviga livet, drar oss efter sig genom dödens mörka hål, upp ur graven och in i uppståndelsens nya värld. Det är en verklighet, som möter oss, närhelst vår tro ställs inför nådens heliga medel. Därmed är vi också förvissade om att redan i denna stund Kristus förmår sörja för sina trogna, förmår upprepa dagens bespisningsunder, förmår vara vår Frälsare till kropp och själ.

Amen.